

РОЗДІЛ 8

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

УДК 343.01

DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/51>

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ У ФІНАНСОВІЙ СФЕРІ ІЗ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИМИ ОЗНАКАМИ

CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF ORGANIZED CRIME IN THE FINANCIAL SECTOR WITH TRANSNATIONAL SIGNS

**Андросович Л.Г., аспірант кафедри
оперативно-розшукової діяльності у сфері
боротьби з корупцією та організованою злочинністю
Національна академія служби безпеки України**

У статті розглянуті різноманітні підходи до проблеми організованої злочинності, підкреслюються її дискусійний характер, системність, комплексність, відображаються її багатогранність і взаємозв'язки з іншими соціальними та кримінально-правовими явищами. Наведено актуальність означеної проблеми для сучасної кримінально-правової та кримінологічної науки та перспектив її розвитку. Формування цілісної системи заходів із попередження та профілактики організованої злочинності в Україні, організації дієвого та ефективного контролю реалізації політики держави у сфері боротьби з організованою злочинністю.

На підставі досягнень оновленого законодавства, кримінологічних досліджень, наукових праць провідних вчених і кримінальної та судової статистики розглядається широке коло теоретичних і практичних питань, що стосуються організованої злочинності в Україні. Поряд із загальними питаннями з кримінологічної точки зору розкрито організовану злочинність у фінансовій сфері як істотно новий вид діяльності, що дає змогу організувати перехідну структуру, уникнути стабільності цілих держав, а також зупинити їх економічний розвиток і навіть створити демократичні інститути, демонструючи при цьому свою могутність і недоторканість. Розглянуто теоретико-методологічні аспекти транснаціональної організованої злочинності як однієї з загроз безпеки держави. Зазначено основні і факультативні ознаки, притаманні цьому вигляду злочинності на сучасному етапі розвитку.

Охарактеризовано напрями діяльності та особливості функціонування транснаціональних організованих злочинних угруповань у сфері фінансів в Україні, дано кримінологічну характеристику особам, які є учасники транснаціональних організованих злочинних угруповань у сфері фінансів. Проаналізовано соціальні та правові заходи протидії транснаціональній організованій злочинності у сфері фінансів в Україні.

Досліджено законодавче забезпечення транснаціональної організованої злочинності відповідно до міжнародних конвенцій як спосіб запобігання злочинності у сфері фінансів України.

Ключові слова: кримінологічна характеристика, організована злочинність, організована злочинність у фінансовій сфері, транснаціональна організована злочинність, Конвенція ООН, транснаціональні ознаки.

The article deals with various approaches to the problem of organized crime, emphasizes its controversial nature, systemicity, complexity, reflects its versatility and interrelations with other social and criminal law phenomena. The actuality of the mentioned problem for the modern criminal-legal and criminological science and prospects of its development is presented. Formation of a comprehensive system of measures for the prevention and prevention of organized crime in Ukraine, organization of effective and effective control over the implementation of state policy in the field of combating organized crime.

On the basis of the achievements of the updated legislation, criminological research, scientific papers of leading scientists and criminal and judicial statistics, a wide range of theoretical and practical issues related to organized crime in Ukraine are considered. Along with the general issues from the criminological point of view, organized crime in the financial sphere is disclosed as a substantially new type of activity that enables the organization of a transitional structure, the avoidance of the stability of entire states, and also the suppression of their economic development, as well as the creation of democratic institutions, while demonstrating their own power and inviolability. The theoretical and methodological aspects of transnational organized crime as one of the threats of state security are considered. The basic and optional features inherent in this kind of crime at the present stage of development are indicated.

Characterized areas of activity and peculiarities of the functioning of transnational organized criminal groups in the field of finance in Ukraine, given a criminological characteristic to persons who are members of transnational organized criminal groups in the field of finance. The social and legal measures of combating transnational organized crime in the sphere of finance in Ukraine are analyzed.

The legislative support of transnational organized crime in the responsibility of international conventions as a way to prevent crime in the sphere of finance of Ukraine is researched.

Key words: criminological characteristic, organized crime, organized crime in the financial sphere, transnational organized crime, UN Convention, transnational traits.

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується значним зростанням злочинності, перш за все, її організованих форм, що створює реальну загрозу національній безпеці та основам державного устрою України. Злочинність глибоко проникла в економіку, фінансову систему, має стійкі корумповані зв'язки. Організовані злочинні угруповання контролюють цілі регіони країни і дедалі більше інтегруються в міжнародні злочинні відносини. Значна частка злочинів скоюється інтернаціональними за складом групами і на території різних держав.

Проблеми стану злочинності та виявлення тенденцій її розвитку є постійним об'єктом дослідження про-

відних учених-кримінологів як нашої країни, так і їхніх іноземних колег. Серед вітчизняних дослідників цієї проблематики приділяли увагу такі науковці, як О.М. Бандурка, Є.М. Блажівський, В.В. Голина, Л.М. Давиденко, С.Ф. Денисова, О.М. Джуца, В.М. Дрьомін, А.П. Закалюк, О.Г. Кальман, О.М. Литвинов, А.М. Падалка, В.М. Трубников, П.В. Хряпінський, І.С. Яковець та багато інших. Проте отримані в наукових дослідженнях дані постійно вимагають уточнення та актуалізації.

Протягом 2018 р. обліковано 487 100 кримінальних правопорушень (злочини, виявлені органами Національної поліції, органами прокуратури, органами, що здійсню-

ють контроль за додержанням податкового законодавства, органами безпеки, органами Національного антикорупційного бюро та органами Державного бюро розслідувань), зокрема, 1429 осіб скоїли злочин у складі 288 організованих груп і злочинних організацій у фінансовій сфері [4].

Зокрема, прокуратура зазначає, що в країні нині діє 116 злочинних співтовариств, що мають міжрегіональні та міждержавні зв'язки, із загальною чисельністю понад 4 тис. осіб. Під їх контролем знаходиться більше 500 великих господарюючих суб'єктів всередині країни.

Злочини дедалі частіше представляють собою кримінальні операції, що виходять за регіональні та національні кордони, відбуваються на територіях кількох держав, причому необов'язково мають спільні кордони.

Значною мірою розширенню масштабів організованої злочинності у фінансовій сфері сприяє процес глобалізації. Як зазначають В.М. Баранов і А.Ю. Чупров [1, с. 62–63], глобалізація, з одного боку, характеризується такими позитивними рисами, як поліпшення міждержавних відносин, підвищення прозорості кордонів, розвиток світової торгівлі, збільшення обсягу міжнародних перевезень, розширення міжнародного ринку праці. З іншого боку, цей процес породив деструктивний феномен – криміналізацію глобалізації. На сучасному етапі можна цілком говорити про формування міжнародного характеру кримінального співтовариства як антипода суспільству законотворчому [6, с. 26].

У цих умовах багато злочинних співтовариств вирішили більш вигідним і привабливим діяти крізь кордони держав, ніж зосередити свою діяльність в одній країні. В одних випадках така злочинна діяльність ведеться в межах одного регіону, в інших – вона набуває світового масштабу. Однак якими б не були географічні кордони злочинних операцій, стало очевидним, що організована злочинність у фінансовій сфері більш не обмежується місцевою активністю.

Таким чином, варто визнати, що нині в світі сформувалися і активно розвиваються транснаціональні організовані злочинні групи, протидія яким вимагає наукового підходу і розробки відповідної криміналістичної концепції. Розробка цієї концепції, з нашої точки зору, має базуватися на міжнародних правових нормах, що стосуються протидії таким злочинам.

Питання протидії транснаціональній організованій злочинності і транснаціональним злочинним групам на міжнародному рівні розглядаються в різних договорах і конвенціях, що належать до окремих різновидів міжнародних злочинів і злочинів міжнародного характеру [8, с. 67]. Нині Україна є учасницею значної кількості багатосторонніх (у тому числі регіональних) і двосторонніх угод, що регулюють питання боротьби зі злочинністю. Одним із найбільш важливих міжнародних актів у цій сфері є Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності, прийнята резолюцією 55/25 Генеральної Асамблеї від 15 листопада 2000 р. в Палермо, яка визначила нові підходи в боротьбі з організованою злочинністю, зокрема у фінансовій сфері.

Як зазначає В.С. Буркаль, для світової спільноти була очевидна необхідність розробки конвенції, в якій би універсальність участі держав доповнювалася і збагачувалася універсальністю предмета регулювання. Мається на увазі послідовний, розрахований на розумну перспективу перехід до цілісної і багатопротиповної конвенції, що включає в себе єдині принципи і стандарти міждержавного співробітництва в запобіганні та припиненні транснаціональних злочинів як комплексного феномена. При цьому в завдання розробників входило пошук кращої в усьому світі методики і використання її в боротьбі із транснаціональною організованою злочинністю [3, с. 18].

Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р. не містить поняття «транснаціональна злочинна група у фінансовій сфері» і виділяє

тільки два різновиди злочинних груп, відповідальність за створення і участь в яких підпадає під дію Конвенції, – організовані і структурно оформлені групи (ст. 2). При цьому під організованою злочинною групою розуміється структурно оформлена група в складі трьох або більше осіб, що існує протягом певного періоду часу і діє узгоджено з метою здійснення одного або кількох серйозних злочинів або злочинів, визнаних такими відповідно до згаданої Конвенції, для того щоб отримати, прямо або побічно, фінансову або іншу матеріальну вигоду [9].

Структурно оформлена група означає групу, яка не була випадково утворена для негайного вчинення злочину і в якій не обов'язково формально визначені ролі її членів, обговорений безперервний характер членства або створена розвинута структура [7, с. 74].

Крім того, ст. 5 зазначеної Конвенції розкриває питання криміналізації участі в організованій злочинній групі. Аналіз тексту цієї статті показує, що Конвенція передбачає криміналізацію навіть простої участі в організованій злочинній групі без урахування факту особистої участі в злочинній діяльності, що має розглядатися як одне з її основних досягнень [9].

У розвиток названих положень у теорії точиться дискусія щодо визначення поняття організованої злочинності, в яких, зокрема, зазначається і фінансова сфера. Цей термін нині отримав широке поширення, однак із позицій кримінології це поняття глибоко не досліджувалося.

Так, А.К. Бекряшев та І.П. Белозеров наводять характеристику «фінансової злочинності з ознаками злочинних груп» як частини транснаціональної організованої злочинності, зараховуючи до неї чотири елементи:

- 1) транснаціональні злочини у сфері легального бізнесу – фінансова злочинність у сфері зовнішньоекономічної діяльності;
- 2) злочинний бізнес, пов'язаний з обігом заборонених товарів і послуг;
- 3) злочини у сфері нелегального бізнесу, пов'язаного з обігом нормальних товарів і послуг, що мають податкове мотивування;
- 4) кримінальний промисел, тобто систематичне на професійній основі вчинення з метою отримання фінансової вигоди традиційних майнових злочинів, злочинів проти особи, її життя, здоров'я, недоторканості [2]. Ця ж сама характеристика наводиться для розуміння сутності транснаціональної економічної злочинності в роботах В.С. Буркаль [3].

Вивчення наявного теоретичного та емпіричного матеріалу дозволяє дати кримінологічне визначення транснаціональної організованої злочинності у фінансовій сфері: це явище, яке являє собою створену з метою вчинення злочинів не менше ніж середньої тяжкості систему взаємопов'язаних елементів, підлеглих загальним принципам, традиціям і нормам поведінки і об'єднаних єдиним злочинним умислом і прагненням отримання (прямо чи опосередковано) фінансової або іншої матеріальної вигоди. Ця система, як правило, має розвинену централізовану ієрархічну структуру, очолювану організатором і керівником, і володіє зовнішніми кримінальними, корупційними та іншими зв'язками.

Досліджуючи кримінологічні аспекти визначення поняття «організована злочинність у фінансовій сфері», з нашої точки зору, необхідно відштовхуватися від тих базових злочинів, які здійснює група. У Конвенції вони іменуються серйозними злочинами і розуміються як злочини, карані позбавленням волі на максимальний строк не менше чотирьох років або більш суворою мірою покарання. Це можуть бути злочини економічної спрямованості (наприклад, у сфері зовнішньоекономічної діяльності), незаконний обіг зброї, наркотичних засобів, торгівля людьми. Загальним для всіх цих посягань є їхня двоєдина природа. Вони є національними за характером кримінально-право-

вої заборони і міжнародними за влучним висловом злочинної діяльності та (або) беруть участь у ній як суб'єкти. Саме через це вони підпадають під юрисдикцію більш ніж однієї держави. Крім базових злочинів, співтовариство робить так звані супутні посягання: легалізацію доходів, отриманих злочинним шляхом, корупційні злочини і тому подібне. Однак саме базовий злочин зумовлює і специфіку структури спільноти, особливості його діяльності, ступінь суспільної небезпеки його членів.

Аналіз міжнародних правових актів, ст. 2 Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності, наукових досліджень і правозастосовної практики дає змогу виділити низку специфічних рис транснаціональної злочинної групи у фінансовій сфері. У літературі ці спроби досі не робилися. Втім, дещо цікавими є думки Г.П. Жаровської, яка вказує на такі ознаки транснаціональної організованої злочинної групи:

а) чисельний склад не менше трьох осіб. Разом із тим це положення, закріплене в Конвенції, викликає обґрунтовану критику з боку вчених. Крім того, як справедливо зазначає О.Г. Кальман, в самій Конвенції міститься суперечність щодо чисельного складу організованої групи. Якщо ст. 2 визначає цю групу як об'єднання трьох і більше осіб, то в ст. 5 йдеться фактично про групу з двох і більше осіб. Про мінімум двох учасників говорить і національне законодавство України, і законодавства багатьох інших держав – учасниць Конвенції;

б) під час вчинення злочину вони діють узгоджено;

в) їхні дії мають на меті вчинення одного чи кількох злочинів, які охоплюються Конвенцією, якщо злочини мають транснаціональний характер, що дає змогу відмежувати організовану злочинну групу від об'єднань осіб, які здійснюють політичну і (або) терористичну діяльність;

г) злочинна діяльність спрямована на отримання (прямо чи опосередковано) фінансової або іншої матеріальної вигоди;

г) наявність попередньої змови і відповідної структури, які формально можуть бути не визначені [5, с. 180].

Грунтуючись на наведених вище точках зору, ми дійшли висновку, що серед ознак транснаціональної організованої злочинності у фінансовій сфері слід виділяти ознаки, характерні для будь-якої організованої злочинної групи (вони достатньою мірою досліджені в кримінологічній літературі), і ознаки, характерні для транснаціональних груп. До останніх ми зараховуємо, зокрема, наведені нижче.

1. Ознаки, що характеризують структуру групи:

а) чисельний склад не менше двох осіб, що безпосередньо впливає з кримінального законодавства України і низки інших держав – учасниць Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності. Фактично склад транснаціональних організованих злочинних груп значно перевищує встановлений у національних законах мінімум. Можуть створюватися групи чисельністю в десятки і навіть сотні осіб;

б) як правило, наявність чіткого розподілу ролей, функцій, спеціалізації членів групи. Структура групи орієнтована на здійснення конспіративної, планованої злочинної діяльності і витяг максимальних доходів.

Разом із тим варто зазначити, що Конвенція не передбачає обов'язкового розподілу ролей між співучасниками, проте в будь-якому разі це не може бути випадково виниклим формуванням. Отже, можна говорити про певне тривалі існування групи. Протягом цього періоду структура групи може зазнавати змін, можуть змінюватися її лідери,

чисельний склад, територія і сфера діяльності, що необхідно враховувати у процесі організації кримінального переслідування;

в) наявність корумпованих зв'язків, які можуть мати характер як зовнішніх, так і внутрішніх. Внутрішній і зовнішній характер цих зв'язків впливає на форми протидії здійсненню кримінального переслідування і має враховуватися під час розслідування і судового розгляду.

2. Ознаки, що характеризують особу суб'єктів, цілі і мотиви їх дій:

а) наявність іноземного елемента як окремих учасників або у вигляді в тій чи іншій мірі самостійних структурних одиниць. На наявність цього елемента звертають увагу багато авторів;

б) превалювання корисливої мотивації; злочинна діяльність спрямована на отримання (прямо чи опосередковано) фінансової або іншої матеріальної вигоди.

3. Ознаки, що характеризують діяльність групи:

а) діяльність групи спрямована на вчинення злочинів транснаціонального характеру, ознаки яких дано в Конвенції. Відповідно до Конвенції злочин має транснаціональний характер, якщо він вчинений:

– в більш ніж одній державі;

– в одній державі, але істотна частина його підготовки, планування, керівництва або контролю має місце в іншій державі;

– в одній державі, але за участю організованої злочинної групи, яка здійснює злочинну діяльність у більш ніж одній державі;

– в одній державі, але його істотні наслідки мають місце в іншій державі.

З вищевикладеного ми бачим, що кримінологічна характеристика організованої злочинності у фінансовій сфері, зокрема з транснаціональним характером, – це опис і аналіз властивостей, закономірностей, причин та умов (факторів) і наслідків злочинності або її окремого виду, а також властивостей особистості злочинця.

Опис злочинності передбачає виявлення і фіксацію певних фактів соціальної дійсності, пов'язаних зі злочинністю, відображення їх властивостей і ознак. Кримінологія використовує для цих цілей кількісні і якісні характеристики (або показники), які в інтегрованому вигляді формують стан злочинності – найбільш повний і узагальнений показник злочинності.

Вивчення будь-якого виду злочинності має основну мету – недопущення злочинних проявів, попередження та протидія злочинності. Під попередженням злочинності розуміють сукупність різноманітних, пов'язаних між собою заходів, що вживаються як державними органами, так і громадськими організаціями, які прямо чи опосередковано впливають на усунення причин злочинності і умов, їй сприяють, а також інших проявів соціальної патології.

Таким чином, кримінологічна характеристика організованої злочинності у фінансовій сфері з транснаціональними ознаками складається з таких складників:

1) поняття, властивості і ознаки транснаціональної злочинності;

2) стан транснаціональної злочинності;

3) криміногенні детермінанти транснаціональної злочинності;

4) кримінологічна характеристика особистості злочинця;

5) напрям і методи попередження транснаціональної злочинності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранов В.М., Чупров А.Ю. Транснациональная экономическая преступность: сущность и основные направления противодействия. *Труды Академии управления МВД России*. 2007. № 2. С. 62–63.
2. Бекряшев А.К., Белозеров И.П. Теневая экономика и экономическая преступность. URL: <http://www.ex-jure.ru/law/news.php?newsid=1269>.
3. Буркаль В.С. Трансформація транснаціональної організованої злочинності у сфері економіки в Україні. *Актуальні питання економіки, фінансів, обліку, управління та права: теорія і практика* : збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 22 грудня 2018 р.: у 3 ч. Полтава : ЦФЕНД, 2018. Ч. 1. С. 18–19.

4. Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/soc_ek/2018/publ_12_2018_u.html
5. Жаровська Г.П. Способи мінімізації ризиків кримінальної діяльності суб'єктами транснаціональної організованої злочинності. *Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки*. 2015. № 2 (1). С. 179–186.
6. Новікова Л.В. Глобалізація та транснаціональна економічна злочинність: питання сьогодення. *Право і Безпека*. 2010. № 3. С. 26–30.
7. Падалка А.М. Концептуальные основы противодействия организованной преступности в налоговой сфере. *Международный научно-практический правовой журнал (LEGES VIATA)*. 2018. Вып. 10/2. С. 73–76.
8. Полянська В.С. Питання європейського співробітництва у протидії транснаціональній організованій економічній злочинності. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2018. № 3 (108). С. 67–79.
9. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності : прийнята резолюцією 55/25 Генеральної Асамблеї від 15.11.2000 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_789.

UDC 383.351

DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/52>

PROPHYLAXIS AND PREVENTION OF RESIDENTIAL BURGLARIES

ПРОФІЛАКТИКА ТА ЗАПОБІГАННЯ ЖИТЛОВИХ КРАДІЖОК

**Vasilenko N.D., Doctor of Law Sciences,
Head of the department of Cybersecurity
National University "Odesa Law Academy"**

**Loginova N.I., PHD in Pedagogical Sciences,
Head of the department of Information technologies
National University "Odesa Law Academy"**

**Kozin O.B., PhD in Physico-mathematical Sciences
Associate Professor of the department of Cybersecurity
National University "Odesa Law Academy"**

It is well known that among property crimes thefts always prevail. Recently, the problem of combating thefts with penetration into the dwelling, referred to as apartment thefts, has acquired particular urgency. The prevalence of burglaries, as well as the high level of crime in general, are a consequence of the imperfection of social relations, the unstable political situation in the country, and the deterioration of the economic situation. The causes and conditions (factors) that give rise to burglaries and facilitate their commission are complicated and complex. This implies an equally complex and multilevel character of preventive and prophylactic activities aimed at eliminating and neutralizing criminogenic factors. The proposed article highlights the results of our study of the special literature and apartment anti-theft practices in Ukraine, and gives recommendations on how to prevent such thefts. This article provides a criminological characteristic of burglaries by place, time, setting, methods of committing them. Special factors are also noted. There are conditions that directly contribute to the commission of thefts from apartments. Causes, methods, and other circumstances of the commission of burglaries are analyzed. Also we analyzed the features of the implementation of practical organizational, preventive, technical and legislative measures, for search the ways to improve ways of dealing with burglary at the modern stage. The priority areas to improve the disclosure of the apartment thefts are indicated, including the creation of an effective system of prophylactic measures, operational search and material, logistical, informational and consultative support in the activities of law enforcement agencies. Based on the results obtained, scientific recommendations to prevent or reduce apartment theft and increase the disclosure of this type of crime were formulated. Proposals for amendments to the Criminal Code of Ukraine in the direction of increasing responsibility for theft, combined with the penetration of housing were also formulated.

Key words: residential burglary, apartment thefts, preventive and prophylactic activities, criminological characteristic, crime prevention, measures to protect against burglaries.

Загальновідомо, що серед майнових злочинів завжди переважають крадіжки. Останнім часом особливої актуальності набула проблема боротьби з крадіжками з проникненням у житло, звана квартирними крадіжками. У пропонованій статті висвітлюються підсумки дослідження авторами спеціальної літератури, офіційних інтернет-джерел Генеральної прокуратури України, Прокуратури Одеської області, практики боротьби з квартирними крадіжками в Україні. Автори цієї роботи спробували узагальнити досвід боротьби з цим видом злочинності і тенденції її розвитку. На підставі отриманих результатів були сформульовані наукові рекомендації щодо вдосконалення заходів із попередження, зменшення квартирних крадіжок, із підвищення ефективності застосування кримінального законодавства і збільшення розкритості цього виду злочинів.

У статті зазначено, що поширеність крадіжок зі зломом, а також високий рівень злочинності загалом є наслідком недосконалості суспільних відносин, нестабільної політичної ситуації в країні та погіршення економічної ситуації нині. Причини і умови (фактори), які викликають квартирні крадіжки і полегшують їх вчинення, є складними і комплексними. Тому пропонується і подається на розгляд багаторівневий характер попереджувально-профілактичних заходів, спрямованих на усунення та нейтралізацію криміногенних факторів. У роботі ця кримінологічна характеристика квартирних крадіжок за місцем, часом, обставинами, способами їх здійснення. Зазначено і спеціальні чинники – умови, що безпосередньо сприяють вчиненню крадіжок із квартир. Проведено аналіз причин, способів і інших обставин вчинення квартирних крадіжок. Проаналізовано також особливості реалізації практичних організаційних, профілактичних, технічних і законодавчих заходів, із метою пошуку шляхів вдосконалення способів боротьби з квартирними крадіжками на сучасному етапі. Визначено пріоритетні напрями вдосконалення розкриття цього виду злочинів, у тому числі створення ефективної системи заходів профілактичного, оперативно-розшукового, матеріально-технічного, інформаційно-консультативного забезпечення в діяльності правоохоронних органів. У роботі також сформульовані пропозиції про внесення змін до КК України в бік посилення відповідальності за крадіжку, поєднану з проникненням у житло.

Ключові слова: квартирна крадіжка, кримінологічна характеристика, попереджувально-профілактичні заходи, захист житла, профілактика злочину, комплексне кримінологічне дослідження.